

เอกสารข้อมูล

ซิฟิลิสเป็นการติดเชื้อผ่านทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรักษาให้หายได้ด้วยยาปฏิชีวนะ ถ้าไม่รักษา อาจมีผลกระทบต่อสมอง ถ้าไขสันหลัง และอวัยวะอื่นๆ อุดงยามอนามัยป้องกันการติดเชื้อได้

โรคซิฟิลิส (Syphilis)

ปรับปรุงครั้งสุดท้าย 25 มีนาคม 2011

โรคซิฟิลิสคืออะไร? (What is syphilis?)

ซิฟิลิสคือการติดเชื้อผ่านทางเพศสัมพันธ์ เกิดจากแบคทีเรีย ถ้าไม่รักษา ซิฟิลิสสามารถก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงและไม่อาจแก้ไขให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

ซิฟิลิสไม่ใช่โรคที่รู้จักกันทั่วไปในออสเตรเลีย แต่กำลังเพิ่มขึ้นในชายบางคนที่มีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกัน

มีอาการอย่างหนึ่งอย่างใดไหม? (Are there any symptoms?)

อาการของโรคซิฟิลิสมักจะไม่เป็นที่สังเกต

โรคซิฟิลิสมีสี่ระยะ คือระยะแรก ระยะที่สอง ระยะซ่อนเร้นไม่แสดงอาการ และระยะที่สาม แต่ละระยะจะมีอาการเป็นชุดของมันเอง

1. โรคซิฟิลิสระยะแรก (Primary syphilis) (สิบถึงเก้าสิบวันหลังการติดเชื้อ)

ในระยะนี้ จะมีแผลหรือแผลเปื่อยเกิดขึ้นในปาก ทวารหนัก องคชาต ช่องคลอด หรือ ปากมดลูก แผลนี้มักจะไม่เป็นที่สังเกต เพราะจะไม่มีรู้สึกเจ็บ หรืออาจเป็นเพราะซ่อนเร้นอยู่ในที่ลับ (เช่นในลำไส้ตรง หรือที่ปากมดลูก) และจะหายไปเองหลังจากสองถึงหกสัปดาห์

2. โรคซิฟิลิสระยะที่สอง (Secondary syphilis) (เจ็ดถึงสิบสัปดาห์หลังการติดเชื้อ)

อาการของโรคซิฟิลิสในระยะที่สองนี้ อาจไม่เป็นที่สังเกตเห็นเช่นเดียวกัน แต่ถ้าเป็นที่สังเกตเห็น อาการที่เกิดขึ้นอาจรวมถึง:

- ผื่นแดงที่มือ หลัง หน้าอก หรือ เท้า (ผื่นนี้ติดเชื้อได้รวดเร็วมาก)
- เป็นไข้
- ต่อมนบริเวณขาหนีบและรักแร้บวม
- ผมร่วง
- อ่อนเพลีย

3. โรคซิฟิลิสระยะซ่อนเร้น (Latent syphilis)

ระยะนี้ไม่มีอาการที่สังเกตเห็นได้ แต่ร่างกายยังคงติดเชื้อ ถ้าไม่รักษาในระยะนี้ เชื้อโรคมักจะยังคงซ่อนเร้นอยู่ (สงบ) ตลอดชีวิต หรืออาจจะพัฒนาไปสู่ระยะที่สี่

4. โรคซิฟิลิสระยะที่สี่ (Tertiary syphilis)

โรคซิฟิลิสระยะที่สี่เกิดขึ้นประมาณหนึ่งในสามของผู้ป่วยทั้งหมดที่เป็นซิฟิลิสระยะซ่อนเร้นที่ไม่ได้รับการรักษา ถึงระยะนี้ แบคทีเรียสามารถทำลายเนื้อเยื่อทั่วทั้งร่างกายได้ รวมทั้งหัวใจ สมอง ลำไส้หลัง ตา และ กระดูก ความเสียหายนี้อาจเกิดขึ้นในระยะหลายปีหรือหลายสิบปีหลังจากการติดเชื้อระยะแรก ซิฟิลิสระยะที่สี่นี้อาจทำให้เกิดอาการป่วยทางจิต ตาบอด หูหนวก ปัญหาทางประสาท โรคหัวใจ และถึงแก่เสียชีวิตได้

โรคซิฟิลิสทำให้ทารกในครรภ์พิการ และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

แพร่เชื้อได้อย่างไร? (How is it transmitted?)

ตามปกติ โรคซิฟิลิสแพร่เชื้อผ่านทางผิวหนังกับผิวหนังขณะมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ทางปาก หรือทางช่องคลอด ซิฟิลิสจะแพร่เชื้อได้รวดเร็วมากในระยะแรกและระยะสองเมื่อเกิดมีแผลหรือฝื่นอยู่ในบริเวณนั้น นอกจากนี้ แม้ไม่บ่อยนัก โรคซิฟิลิสยังแพร่เชื้อได้ระหว่างการตั้งครรภ์จากมารดาถึงทารกในครรภ์

ป้องกันได้อย่างไร? (How is it prevented?)

ไปรับการตรวจการติดเชื้อผ่านทางเพศสัมพันธ์ (STI) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจหาการติดเชื้อก่อนที่โรคแทรกซ้อนจะเกิดขึ้นและเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อไปยังผู้อื่น ใช้ถุงยางอนามัยเสมอ

การใช้ถุงยางอนามัยและครีมหล่อลื่นที่มีน้ำเป็นส่วนประกอบจะลดความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อซิฟิลิส และการติดเชื้ออื่นๆ ผ่านทางเพศสัมพันธ์อย่างได้ผลดี

อย่าร่วมเพศกับคู่นอนที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคซิฟิลิส หรือมีอาการโรคซิฟิลิส แม้ว่าจะใช้ถุงยางอนามัยก็ตาม จนกว่าบุคคลผู้นั้นได้รับการบำบัดรักษาเรียบร้อยแล้ว

วินิจฉัยโรคได้อย่างไร? (How is it diagnosed?)

การตรวจเลือดเป็นสิ่งจำเป็นในการวินิจฉัยการติดเชื้อ ถ้ามีแผลในระหว่างการติดเชื้อระยะแรก แพทย์อาจใช้วิธีสว็อบ (ใช้ไม้พันสำลีปาดเนื้อเยื่อ) แล้วเอาไปตรวจ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะมีแผล ณ ที่นั้นหรือไม่ก็ตาม แพทย์อาจตรวจเลือดเพื่อดูภูมิคุ้มกัน (แอนติบอดี) ซิฟิลิส อาจต้องใช้เวลาสามถึงหกเดือนกว่าภูมิคุ้มกันจะเกิดในเลือด ดังนั้น ผลการตรวจครั้งแรกอาจเป็นลบ การตรวจเลือดครั้งแรกก็เพื่อดูภูมิคุ้มกันที่ร่างกายผลิตเพื่อต่อต้านการติดเชื้อ ผลการตรวจที่เป็นบวกแสดงว่าท่านติดเชื้อไม่ในปัจจุบันก็ในอดีต อาจมีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบอื่นๆ ด้วย เพื่อตัดสินใจว่ายังคงมีการติดเชื้ออยู่หรือไม่ อนึ่งการติดเชื้ออาจเกิดขึ้นได้อีกแม้ว่าจะได้ทำการรักษาแล้ว

สตรีที่ตั้งครรภ์จะต้องได้รับการตรวจหาเชื้อซิฟิลิส ทั้งนี้เพื่อป้องกันการติดเชื้อของทารกในครรภ์

ทำการรักษาอย่างไร? (How is it treated?)

ทำการรักษาโรคซิฟิลิสได้ง่ายมากโดยการฉีดยาหรือกินยาเม็ดเพนนิซิลิน ระยะเวลาของการรักษาขึ้นอยู่กับสภาพของการติดเชื้อ ท่านอาจต้องรับการตรวจเลือดต่อไปอีก เพื่อตรวจให้แน่ใจว่าการรักษาของท่านได้ผล

บอกให้คู่นอนทราบ (Telling partners)

ถ้าท่านเป็นโรคซิฟิลิส ท่านไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าแพทย์ของท่านจะบอกว่าการรักษาของท่านประสบความสำเร็จ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องบอกให้คู่นอนของท่านทราบ เพื่อว่าเขาจะได้ไปรับการตรวจรักษา แพทย์ของท่านจะช่วยท่านตัดสินใจว่าใครบ้างที่อาจเสี่ยงต่ออันตราย และช่วยท่านติดต่อกับคนเหล่านั้น

โรคซิฟิลิส เป็นโรคที่ต้องแจ้งให้ทางการทราบ

ซึ่งหมายความว่าแพทย์และเจ้าหน้าที่ห้องทดลองมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องรายงานให้กระทรวงการสาธารณสุขรัฐนิวเซาท์เวลส์ทราบเกี่ยวกับผู้ป่วยรายใหม่ ข้อมูลนี้จะถูกสงวนเป็นความลับและจะถูกนำมาใช้ในการวางแผนสาธารณสุข

ข้อมูลในเอกสารนี้เป็นข้อมูลทั่วไป ท่านควรปรึกษาแพทย์หากท่านมีความวิตกกังวลเรื่องสุขภาพของท่าน

ติดต่อ (Contact)

บริการสายข้อมูลสุขภาพทางเพศของรัฐนิวเซาท์เวลส์ โทรศัพท์ฟรีหมายเลข **1800 451 624**